

ALOCUȚIUNEA PREȘEDINTELUI CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI, LUZIUS WILDHABER, CU OCAZIA DECORĂRII SALE DE CĂTRE PREȘEDINTELE ROMÂNIEI, EMIL CONSTANTINESCU

București, Palatul Cotroceni, 22 iunie 2000

*Domnule Președinte,
Doamnelor și domnilor,*

Îmi faceți o mare onoare, îmi faceți o mare plăcere. Nu sunt convins că merit pe deplin acest lucru, dar îl accept cu plăcere.

Constituția Federației Elvețiene spune că funcționarii publici nu trebuie să primească ordine sau decorații, pentru că acestea ar putea să-i corupă. Dar, pentru că sunt și un judecător european, sunt în situația fericită de a accepta onoarea pe care mi-o faceți.

Am început să lucrez în 1968, ca tânăr funcționar public, la Convenția Drepturilor Omului și am ținut un discurs în fața corpului profesoral al Universității din Basel cu subiectul: "Are Convenția rang de Constituție?". Cine ar fi crezut că mă voi afla aici, în fața dumneavoastră, bucurându-mă de acest moment, având în vedere că Elveția a ratificat Convenția după cinci ani de la prelegerea mea, în 1974?

Curțile de justiție nu sunt instrumente ale puterii. Alexander Hamilton, marele teoretician al Constituției americane, spunea că Guvernul ține spada, legislatorul ține pușculița și singurul lucru pe care Curțile îl păstrează pentru sine este independența. Şi, datorită independenței lor, Curțile sunt în poziția de a apăra dreptatea și justiția în cadrul guvernărilor. Aceasta este o misiune responsabilă, dar, în același timp, una nobilă și frumoasă.

Mă bucur că, onorându-mă pe mine, onorați și instituția pe care am privilegiul să o prezidez. În același timp, onorați și instanțele naționale din România, care au datoria să vegheze asupra ordinii instituționale.

Acestor instanțe, precum și Curții noastre, aș vrea să le propun să urmeze motto-ul care îi anima pe puritani: "Fă ceea ce este drept și nu te teme de nimeni". În acest spirit, sunt foarte onorat să fiu decorat de dumneavoastră și vă mulțumesc profund. Vă mulțumesc din toată inima.